

မားတန်ခိုးရှင်၏ ဒဏ္ဍာရီ

ချိုင့်ဝှမ်းဒေသထဲက ရှိကလန်

စာစဉ် ၂

တာသာပြန် စာရေးဆရာ - Dr - Panda

Chapter 1 (entering the city)

စာစဉ် ၂

အခန်း ၁ (မြို့ထဲသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခြင်း)

၆ မိတာလောက် မြင့်တဲ့ သစ်သား စည်းရိုးနဲ့ ကာရံထားတဲ့ မျိုးနွယ် စု ကျေးရွာလေးတစ်ရွာ။ ...

ဒီစည်းရိုးထဲမှာ တော့ သစ်သားအိမ်လေးတွေ၊ ကျောက်တုံးအိမ်လေးတွေနဲ့ သားမွေး ဝတ်စုံဝတ်ထားတဲ့ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတွေ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ ကလေးတွေ အများကြီး နေထိုင်ကြတယ်။ ဒီသစ်သား စည်းရိုးဟာ မွန်းစတား အုပ်စုလိုက်ကြီး တောပြောင်း ဝင်ရောက်လာတာကို ကာကွယ်ပေးနိုင်အောင် ခိုင်ခံ့ပါတယ်။

ဒီရွာလေးကတော့ လူ ထောင်ဂဏန်းလောက်ရှိတဲ့ သာမန် မျိုးနွယ်စုလေး တစ်ခုပါ။

တောင်ပံမြေ မိစ္ဆာကြီး၊ ၊ ငါ့သားက ဒီနားဝန်းကျင်မှာ ပဲ အဖမ်းခံလိုက်ရတာ၊ ဒီမျိုးနွယ်စု ရွာလေးကတော့ သူ့အဖမ်းခံရတဲ့ နေရာနဲ့ အနီးဆုံးပဲ။

တောင်ပံမြေ မိစ္ဆာကြီးဟာ တောအုပ်ကနေပြီးတော့ စည်းရိုး တံခါးပေါက်ကို လျှောက်လာခဲ့တယ်။

"ရပ်လိုက်စမ်း"

"ရပ်လိုက်စမ်း"

ရွာတံခါးကို ပိတ်ထားပြီးတော့ တံခါးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ မျှော်စင် တစ်ခုစီ ရှိနေတယ်။ မျှော်စင် တစ်ခုစီမှာ သားမွေး ဝတ်စုံဝတ် လေးသည် တော် ၅ယောက်စီ ရှိနေတယ်။ သူတို့ တွေ အကုန်လုံးက ရွာအနီးကို ကပ်လာတဲ့ အနက်ရောင် ဝတ်စုံနဲ့ လူကြီးကို လေးကိုယ်စီနဲ့ ချိန်ရွယ် ထားလိုက်တယ်။

"အပြင်က လူစိမ်း၊ မင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြောစမ်း"

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူကြီးက မေးလာတဲ့ လေးသမားကို ပုရွက်ဆိတ် တစ်ကောင်လို သဘောထားပြီး တစ်ချက် ကြည့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ရွာ တံခါးပေါက်ကို ဆက်လျှောက်လာတယ်။

မျှော်စင်ပေါ်က လေးသည် တော် ၁၀ ဦးလုံး ဒေါသပေါက်ကွဲသွားကြတယ်။

သတ် ...

မြားတွေဟာ ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူကြီးဆီ ပြေးဝင်သွားတယ်။ ဒီမြားတွေမှာ ပါတဲ့ ခွန်အားဟာ ကျောက်တုံးတွေကိုတောင် တစ်စစီ ခြေမွပစ်နိုင်တယ်။ သစ်ပင်ကြီးတွေကို မြားတစ်ချောင်းတည်းနဲ့ လဲကျစေနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီ မြား ၁၀ ချောင်းလုံးဟာ ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူကြီး အနီးကို ရောက်တဲ့ အခါမှာ မြားရိုးတံမှာ အက်ကြောင်းတွေ ပေါ်လာပြီးတော့ အကုန်လုံး မီးလောင်ပြီး ပြာမှုန်တွေ ဖြစ်သွားတယ်။

လူကြီးက ဆက်လျှောက်လာနေတယ်။

"အခြေအနေ မကောင်းဘူး"

လေးသည် တော် ၁၀ ဦးလုံးဟာ ထိတ်လန့် သွားကြပြီးတော့ လေးသည် တော် တစ်ယောက်ဟာ အချက်ပေး တံပိုးကြီးကို မှုတ်လိုက်တယ်။

တူ..တူ..တူ..

ဒီတံပိုးတံဟာ အလွန် ကျယ်လောင်ပြီးတော့ တစ်ရွာလုံးကို အသံတွေ လွှမ်းခြုံသွားတယ်။ တစ်ရွာလုံးက ကလေး လူကြီး ယောက်ျား မိန်းမ မကျန် သူတို့ ရဲ့ လက်နက်တွေ ဆွဲကိုင်ပြီးတော့ အသင့် ပြင်လိုက်ကြတယ်။ သူတို့ တွေ အကုန်လုံးဟာ တစ်ဘဝလုံး တိုက်ပွဲတွေနဲ့ တွေ့လာတဲ့ စစ်သူရဲတွေ ချည်းပဲလေ။

တစ်ရွာလုံးကလူတွေ ရွာတံခါးပေါက်ဆီကို ပြေးလာတဲ့ အချိန်မှာ ပဲ..

..

ဝုန်း..

အရမ်းကို ထူထဲတဲ့ သံတံခါးကြီးဟာ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲကြဲလွင့်စဉ်သွားတယ်။ ဒီပေါက်ကွဲလွင့်စဉ်လာတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေဟာ မျှော်စင်ပေါ်က လေးသည် တော်တွေပစ်လိုက်တဲ့ မြားတွေထက် ပိုပြီးတော့ ပြင်းထန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မို့လို့ ပေါက်ကွဲမှုနဲ့ အနီးဆုံး စစ်သူရဲတွေဟာ ရှောင်လို့ မလွတ်ပဲ ထိမှန် သေဆုံးကုန်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျန်တဲ့ တစ်ရွာလုံးဟာ နည်းနည်းလေးမှ တွန့်မသွားကြပါဘူး။ မာန်သွင်းအော်ဟစ်ပြီး ဆက်ပြီးတော့ ချီတက်လာကြတယ်။

"ရပ်ကြ"

ဆံပင်ဖြူနဲ့ သားမွေး ဝတ်စုံ ဝတ်ထားတဲ့ အဘိုးအိုတစ်ယောက်က ဟာ တံခါးရှေ့က ကွင်းပြင်ကို အရိပ်လို လှစ်ခနဲ ရောက်လာပါတယ်။

ဒေါသထွက်နေတဲ့ ရွာသားတွေဟာ ဆံပင်ဖြူ အဘိုးအိုရဲ့ စကားကို

နားထောင်ပြီး ရပ်တန့်လိုက်ကြပါတယ်။ ဒီအဘိုးအိုဟာ ဒီရွာရဲ့ အကြီးအကဲပါ။

အဘိုးအို။ ။သူရဲကောင်းကြီးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ရွှေဓား မျိုး နွယ်စုက ဘာများ အကူအညီ ပေးရမလဲ မသိဘူး ခင်ဗျာ။

ဆံဖြူ အဘိုးအိုဟာ တလေးတစား အရိုအသေ ပေးလိုက်တယ်။ သူတို့ ကျေးရွာတံခါးကို တစ်စစ ဖျက်ဆီးဖို့ အတွင်းအားရှိသူဟာ မေးခွန်း ထုတ်စရာ မလိုပဲ ဇင်ကျန် အဆင့် တန်ခိုးရှင်အဆင့်ဆိုတာ သူတို့ သိပါတယ်။ ဇင်ကျန် အဆင့်ဟာ ဂျိကလန်လို ဒေသထဲက ခေါင်းဆောင် ကလန်ထဲမှာ တောင် အရမ်းကို ရာထူးအဆင့်အတန်း မြင့်ကြတယ်။

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူကြီးဟာ သာမန်ပဲ ဆက်လျှောက်လာတယ်။

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူကြီး။ ။ငါမင်းကို မေးချင်တယ်၊ မင်းတို့ ဒီနား ဝန်းကျင်မှာ မြေမိစ္ဆာ တွေကို ဒီတလောမှာ တွေ့မိကြလား။

အဘိုးအို။ ။မြေမိစ္ဆာတွေ၊ ဒီဝန်းကျင်မှာ ကျေးရွာတွေကို ဖျက်ဆီးသွားတဲ့ မြေ မိစ္ဆာတစ်ကောင် ဒီတလော ပေါ်လာခဲ့တယ်။ တစ်ပတ်လောက်နေတော့ မျိုးနွယ်စု ရွာလေးတွေက ဂျိကလန်ကို အကြောင်းကြားခဲ့တယ်။ ဂျိကလန်က သူတို့ ရဲ့ အနက်ရောင် မြင်းစီးသူရဲတွေကို စေလွှတ် နှိမ်နင်းခိုင်းခဲ့တယ်။

လူကြီး မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီးတော့ အေးစက်စက် အလင်းရောင် တစ်ချက် လက်သွားတယ်။

"ဒါဆို ဂျိကလန်ဆိုတာ သေချာပြီပေါ့။"

ဂျိကလန်ဟာ ဒီဒေသမှာ အစွမ်းထက်တဲ့ ကလန်တစ်ခုပဲ။ သူလို ရှေးကျတဲ့ မွန်းစတား မိစ္ဆာကြီးတောင် သွားပြီး ရန်မစရဲဘူး။ သူ ပထမက

သူ့သား အမြီးနီကို ဖမ်းသွားတာ ဂျိကလန်လို့ ခန့်မှန်းခဲ့တာ အခုတော့ မှန်နေပြီ။

"အသေလား အရှင် အဖမ်းခံရတာလား"

အဘိုးအို။ ။အရှင် အဖမ်းခံရတာပါ။ ဂျိကလန်က မြွေဆိုးကို ဖမ်းဖို့ အနက်ရောင် မြင်းသည် တော်တွေကို စေလွှတ်လိုက်တယ်။ သူတို့ ဖမ်းပြီးသွားတော့ ပြန်သွားခဲ့တယ်။ သူတို့ တွေဟာ အနောက်ပိုင်း ဂျိကလန်မြို့တော်မှာ ရှိဖို့ များ ပါတယ်။

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူကြီး။ ။အနောက်ဘက် ဂျိကလန်မြို့။

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူကြီး မျက်လုံးထဲမှာ ဒေါသမီးတွေ တောက်လောင်လာတယ်။ အနောက်ဘက် ဂျိကလန် မြို့တော်ဟာ သူ့လို မိစ္ဆာကြီးအတွက် အရမ်းကို အန္တရာယ်များ တဲ့ နေရာတစ်ခုပဲ။ ဒီ မြို့တော်ဟာ အနောက်ဘက် ဂျိကလန်က လူစွမ်းကောင်းတွေ အကုန်လုံးရဲ့ စုစည်းရာဒေသလည်း ဖြစ်တယ်။ မိစ္ဆာကြီးတွေဟာ ဒီမြို့နားကို မသွားရဲကြဘူး။ သူ့သား သာ အဲဒီမှာ ဆိုပြန်ကယ်ဖို့ အတွက်ဆို အရမ်း အရမ်းကို ခက်ခဲလွန်းတယ်။

***

ဝတ်စုံ အနက်နဲ့ လူကြီး။ ။လူသား၊ မင်းငါ့ကို ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိလား။

ဆံပင်ဖြူ အဘိုးအိုဟာ သူ့ကို လူသားလို့ ခေါ်လိုက်တဲ့ အသံကြားလိုက်ရတော့ အလွန်အမင်း ထိတ်လန့်သွားတယ်။

"မွန်းစတား ..."

ဒီဝတ်စုံနက်နဲ့ လူဟာ လူသားအသွင် ပြောင်းထားတဲ့ အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ မိစ္ဆာကြီးဆိုတာ သူ သဘောပေါက်သွားတယ်။

ဟူး... ဟူး... ဟူး

ရုတ်တရက် အပူချိန်တွေ ကျဆင်းသွားတယ်။ လေပြင်းတွေ တိုက်ခတ်လာတယ်။ နှင်းခဲတွေပါ ကျဆင်းလာတယ်။ အအေးဓာတ်ဟာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် အေး လာပြီးတော့ အနီးနားက လူတွေ အကုန်လုံး ချက်ချင်း အေးခဲပြီး ရေခဲရုပ်တုတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်။ မကြာခင်ပဲ အကုန်လုံး တစ်စစီ ကြေကွဲသွားကြတယ်။

အဘိုးအိုဟာ သူ့နောက်က ရွာသားတွေကို အော်ဟစ် ပြောဆိုလိုက်တယ်။

ဆံဖြူ အဘိုးအို၊ မွန်းစတား မိစ္ဆာကြီး၊ ပြေးကြ၊ ပြေးကြ။

"မြန်မြန် ပြေးဟေ့..."

"ပြေးကြဟေ့"

ရွာသားတွေ အကုန်လုံး သူတို့ နာကျင်မှုနဲ့ ဒေါသကို မျိုသိပ်ပြီးတော့ ထွက်ပြေး ကုန်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ တော်တော်များများ ရွာသားတွေဟာ ထွက်မပြေးကြပဲ ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူကြီးကို နာကျင် ရူးသွပ်စွာ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့နားကို ရောက်တာနဲ့ သူတို့ ကိုယ်မှာ ရေခဲမှုန်တွေ တဖြည်းဖြည်း ကပ် လာပြီး နောက်ဆုံးမှာ ရေခဲ ရုပ်တုတွေ ဖြစ်သွားကြတယ်။

ဆံပင်ဖြူ အဘိုးအိုဟာ သူ့အတွင်းအားတွေနဲ့ တန်ပြန် တိုက်ခိုက်ပါတယ်။ သူဟာ မုန်းတီးစွာ အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်တယ်။

"မင်း ဂျိကလန်ကို ရန်စရဲတယ်ပေါ့"

Serpant wing ရဲ့ ဆံပင်တွေဟာ လေထဲမှာ လွင့်နေတယ်၊ သူ့မျက်လုံးတွေဟာ ရဲရဲနီနေတယ်။

Serpantwing the greater monster ၊ ရန်စတယ်၊ ဟား..ဟား..၊ မြွေမိစ္ဆာလေးက ငါ့သားလေးလေ၊ ငါ့အချစ်ဆုံးသားလေး၊ ငါ့သူတို့ ကို ရန်စရဲတင် မဟုတ်ဘူး အနောက် ဂျိကလန် မြို့တော်ကိုပါ ဖျက်ဆီးပစ်မယ်။

Roarr!!!

အော်ဟစ်သံဟာ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်သွားတယ်။

ဝတ်စုံနက်နဲ့ လူကြီးဟာ မြွေကြီးအသွင် ပြောင်းသွားပြီး လေပေါ်မှာ ပျံနေတယ်၊ မြွေကြီးဟာ သူ့ရဲ့ တောင်ပံတွေကို ဖြန့်လိုက်ပြီး ရွာတစ်ခုလုံးကို နေရောင်ကွယ်အောင် လုပ်လိုက်တယ်၊ ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးနေကြတဲ့ ရွာသားတွေဟာ ဒီလို အခြေအနေကို တွေ့လိုက်ရတော့ ဆောက်တည်ရာမရ တုန်လှုပ်သွားကြတယ်။

"ဒါSerpantwing ကြီး"

"ဒါSerpantwing ရေကန်က မိစ္ဆာကြီး"

အခုဆို ဘယ်ရွာသားမှ တိုက်ခိုက်လိုစိတ် မရှိကြတော့ဘူး၊ သူတို့တွေ အကုန်လုံး မွေးကတည်းက ဒီ Serpantwing ရေကန်ရဲ့ ပုံပြင်တွေကို ကြားဖူးကြတယ်၊ သူတို့ တွေ အကုန်လုံး Serpantwing ဟာ ဘယ်လောက် ကြောက်ဖို့ ကောင်းမှန်း သိကြတယ်၊ သူတို့လို ကလန် ပေါက်စကလေး အနေနဲ့ ဒီလို မွန်းစတားကြီးကို သွားထိဖို့ ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

"အကုန် သေကြစမ်း"

"မင်းတို့ အကုန်လုံး သေသင့်တယ်"

အလွန်ကြီးမားတဲ့ Serpantwing ကြီးဟာ ဒီတစ်ရွာလုံးကို သူတောင် ပံကြီး နှစ်ဖက်နဲ့ အလုံ ဖုံးကွယ်လိုက်ပြီးတော့ ပါးစပ်ကြီးကိုဟပြီး အသက်ရှူထုတ်လိုက်တယ်။ အလွန်ပြင်းထန်ပြီး အေးစက်လွန်းတဲ့ လေပြင်းတွေ တိုက်ခတ်လာတယ်။ လေဟာ အလွန်ကို ပြင်းထန်လွန်းတဲ့ အတွက် မြေကြီးတွေပါ လွင့်စဉ်ထွက်ကုန်ပြီး တချို့ ကျောက်တုံးအိမ်တွေပါ ပြိုကျကုန်တယ်။ ဒီလေပြင်းဟာ ပတ်ဝန်းကျင် ၁၀ ကီလိုမီတာကို လွှမ်းခြုံသွားတယ်။

ဟွတ်... အဟွတ်...

ရွာသားတွေဟာ သူတို့ လည်ပင်းကို ကိုင်ပြီးတော့ လဲကျသွားကြတယ်။ သူတို့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အနက်ရောင်ကို ပြောင်းလဲသွားတယ်။

" မဟုတ်ဘူး "

ကလေးကို ချီထားတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဟာ မျက်ရည် ဖြိုင်ဖြိုင်ကျပြီး ငိုကြွေးနေတယ်။

တချို့ အတွင်းအား ကောင်းတဲ့ စစ်သူရဲတွေဟာ အသက်ကို အောင့်ထားကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဆိပ်က သူတို့ အရေပြားကနေ စိမ့်ပြီး ဝင်ရောက်လာတယ်။ သူတို့ ရဲ့ နောက်ဆုံး အချိန်မှာ သူတို့ ဟာ နာကြည်းစွာ အော်ဟစ်သွားကြတယ်။

"မိစ္ဆာကြီး ဂျီကလန်ဟာ ငါတို့ အတွက် လက်စားခြေပေးမှာ ပါ"

သိပ်မကြာခင်မှာ ပဲ ဒီ ရွှေစား ရွာလေးဟာ တိတ်ဆိတ်တဲ့ အထီးကျန် လွင်ပြင်တစ်ခု ဖြစ်သွားတယ်။ ရွာသားတွေ အကုန်လုံးဟာ ရေခဲ ရုပ်

တု ဖြစ်ပြီးတော့ အမှုန်ဖြစ်သွားတဲ့ သူကဖြစ်၊ ဒါမှ မဟုတ် အဆိပ်မိပြီး သေဆုံးကုန်ကြတယ်။ ဒီ ၁၀ ကီလိုမီတာ ပတ်လည် တစ်ခုလုံးဟာ မီးကြွင်းထားသလို နက်မှောင်သွားတယ်။ ဒီထဲမှာ နေထိုင်တဲ့ အဆိပ်ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေတောင် အဆိပ်မိပြီး သေဆုံးကုန်ကြတယ်။

မြွေကြီးဟာ သက်ရှိတွေ တစ်ကောင်မှ မကျန်တော့မှန်း သေချာမှ တောင်ပံကြီးကို ခတ်ပြီးတော့ ကောင်းကင်ပေါ်ကို ပျံသန်း ထွက်ခွာသွားတယ်။

***

ညအချိန် ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ ...

အနောက်ပိုင်း ဂျီကလန်ရဲ့ မြို့တော်ဟာ လွင်ပြင်ထဲမှာ ခမ်းနားစွာ တည်ရှိနေတယ်။

အရိပ်တစ်ခုဟာ တံတိုင်းတွေနဲ့ အနက်ရောင် မြင်းစီးသူရဲ ကင်းတပ် ဖွဲ့တွေကို ရှောင်ရှားပြီးတော့ မြို့ထဲကို တိတ်တဆိတ် ဝင်ရောက်လာတယ်။

"ငါ့သားလေး မင်းဘယ်မှာ လဲ"

ဝတ်စုံနက်ဝတ် လူဟာ မြို့ထဲမှာ စတင်ရှာဖွေ ပါတော့တယ်။

ဒီလိုမြို့ထဲကို ဝင်လာတာဟာ Serpantwing မိစ္ဆာကြီးအတွက် ဒါ ပထမဆုံး အကြိမ်ပါပဲ။ သူ ရှာဖွေပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ သူ နားလည်သွားတယ်။ သူ့ရင်ထဲမှာ လည်း နာကျင်သွားတယ်။

"အရှင်ဖမ်းမိတဲ့ မွန်းစတား မှန်သမျှကို မြို့တွင်းပိုင်းကို ပို့လိုက်ကြ
တာပဲ။ ဒီ မြို့တွင်းပိုင်းက ဂျီကလန်က လူတွေ နေထိုင်တဲ့ ဌာနပဲ။
ဒါကြောင့် မြို့တွင်းပိုင်းမှာ အလွန် အစောင့်အကျပ် တင်းကျပ်တယ်။ ပြီး
တော့ အဲဒီမှာ ဇင်ကျန်အဆင့် တန်ခိုးရှင်တွေ အများကြီး ရှိနေတယ်။ ငါ
ဘယ်လိုမှ ဝင်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး "

အနောက်ဘက် မြို့တော်ထဲကို ခိုးဝင်ဖို့ က လွယ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
မြို့တွင်းပိုင်းကို ခိုးဝင်ဖို့ ကတော့ ...

ဒီနေရာဟာ ဂျီကလန်ရဲ့ ပင်မ ကလန်သားတွေပဲ နေရာဆိုတော့ အဲ
ဒီက လုံခြုံရေးဟာ ဘယ်လောက်တောင် တင်းကျပ်လိုက်မလဲ။

ဟူး...

တစ်ခဏအကြာမှာ ...

အနောက်ဘက် ဂျီကလန်မြို့တော်ကနေ ကောင်းကင်ပေါ်ကို Serpe
ntwing မိစ္ဆာကြီး ပျံတက်သွားတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပဲ သူ့ရဲ့
မွေးရာပါတန်ခိုးဖြစ်တဲ့ ရေကို ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ အစွမ်းကို အသုံးပြုပြီး
မြို့နှင်းတွေနဲ့ မိုးတိမ်တွေကို ဖန်ဆင်းလိုက်တယ်။ နောက် စိုထိုင်းမှုကို
မြှင့်လိုက်တယ်။ သူဟာ မြို့နှင်းထု အကာအကွယ် ယူပြီး ကောင်းကင်ထ
က်ကနေ မြို့တော် နေရာတိုင်းကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ပြီး လေ့လာလိုက်
တယ်။

ည ကုန်ဆုံးသွားတဲ့ အခါမှာ ...

နင်ဟာ တစ်ယောက်တည်း နဂါးနန်းတော်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဒီ
နေ့ဟာ သူ့ရဲ့ ဂုဏ်မြောက်တိုင်း တိုက်ပွဲနဲ့ လေ့ကျင့်တဲ့ အချိန်တည်းက
တစ်ရက်ပေါ့။

"သခင်လေး"

"သခင်လေး"

ဝတ်စုံနက်ဝတ် မြင်းစီးသူရဲတွေနဲ့ နန်းတော်က အခြွေအရံတွေ သူ့ကို အလွန် ရိုသေကြတယ်။

နင်ရဲ့ ဖခင်ဟာ နံပါတ် ၁ သူရဲကောင်း တစ်ဦး ဖြစ်ပြီးတော့ နင်ကိုယ်တိုင်ဟာလည်း အရမ်းကို ထူးချွန်သူ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် တော်တော်များများက နင်ဟာ နောက်တက်မဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်မယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။ သူ ဘယ်လောက်တောင် အရောင်အဝါ ထွန်းလင်း တောက်ပလည်း ဆိုတာကို ဘယ်သူမဆို စဉ်းစားနိုင်ပါတယ်။

ဂျီနင်။ ။အကြမ်းဆုံး မွန်းစတားကို အသင့်ပြင် ထားလိုက်တော့။

"ကျွန်တော်တို့ တွေ အခုတလော အရမ်းကို တန်ခိုးကြီးတဲ့ မွန်းစတားတစ်ကောင် ဖမ်းမိထားတယ်။ သူ့ကို ကွန်မန်ဒါ မျက်ကန်းငါးက ဖမ်းခဲ့ပေးတာပါ။ ဒီကောင်က ဖင်းဂျေ သွေးမျိုးဆက် ပါတယ်"

လက်တစ်ဖက်တည်းရှိတဲ့ သူရဲကောင်း တစ်ယောက်က အော်ပြောလိုက်တယ်။

"ဖင်းဂျေ သွေးပါတဲ့ မွန်းစတား... ကောင်းတယ်။ ငါဒီနေ့ ပျော်စရာတစ်ခု တွေ့ရတော့မယ်။ အဲ့ကောင်ကို လှောင်အိမ်ထဲ မြန်မြန် လွှတ်လိုက်တော့"

နင် ပျော်ရွှင်သွားတယ်။

"ဟုတ်ကဲ့ သခင်လေး"

လက်တစ်ဖက်နဲ့ စစ်သူရဲဟာ မြန်မြန်ပဲ ပြင်ဆင်စရာ ရှိတာတွေကို

ပြင်ဆင်လိုက်တယ်၊

နဂါးနန်းတော်ဟာ လှောင်အိမ် အပိုင်းနဲ့ မွန်းစတားတွေ ထိန်းသိမ်း
တဲ့ အပိုင်းဆိုပြီး ဂျပိုင်း ရှိတယ်။

Roarr!!!!

သံကြိုး ချည်ခံထားရတဲ့ အနီရောင် မြွေကြီးဟာ လှောင်အိမ် အပြင်
ဘက်က လူသားကိုလည်း တွေ့ရော ဒေါသတကြီးနဲ့ မာန်ဖီလိုက်တယ်။

လက်တစ်ဖက်နဲ့ စစ်သူရဲ။ ။မင်းစိတ်ကြိုက် အော်စမ်း၊ မင်းက လူ
သားတွေ အများကြီးကို သတ်ခဲ့တာ၊ ဒီနေ့ကတော့ မင်းရဲ့ သေနေ့ပဲ၊
သွားတော့၊ ဟေ့ လှောင်အိမ်တံခါးကို ဖွင့်ပြီး ဒီကောင်ချည်ထားတဲ့
သံကြိုးတွေ ဖြုတ်လိုက်တော့၊ ဒီကောင်ကို လှောင်အိမ်ထဲ ထည့်လိုက်
တော့။

"ဟုတ်ကဲ့"

ဒီမွန်းစတားကို ထိန်းသိမ်းဖို့ တာဝန်ကျတဲ့ အစောင့်တွေဟာ ချက်ချ
င်းပဲ စီစဉ်လိုက်ကြတယ်။

အုန်း... အုန်း... အုန်း...

လှောင်အိမ်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်တော့ မွန်းစတားထိန်းသိမ်းတဲ့ နေရာ
ထဲကို တံခါးကနေ အလင်းရောင်တွေ ဝင်လာတယ်၊ အနီရောင် မြွေကြီး
ဟာ မာန်ဖီသံတွေ ပြုပြီးတော့ အဲဒီ အလင်းရောင် ဝင်လာတဲ့ တံခါးကို
စိုက်ကြည့်နေတယ်။

လက်တစ်ဖက်လူ။ ။သံကြိုးတွေကို ဖြုတ်လိုက်တော့။

ကလစ်... ကလစ်...

ကြိုးတွေ တစ်ချောင်းပြီး တစ်ချောင်း ပြုတ်ထွက်ကုန်တယ်။ ကြိုးတွေ လျော့သွားတာနဲ့ မြွေကြီးဟာ ရုန်းကန် ပါတော့တယ်။ နောက်ဆုံး ကြိုးဟာ ပြုတ်သွားပါပြီ။

အနီရောင် မြွေကြီးဟာ လက်တစ်ဖက်နဲ့ လူကို စိုက်ကြည့်ပြီးတော့ ဖွင့်ထားတဲ့ တံခါးကနေ လှောင်အိမ်ထဲ ဝင်သွားပါတယ်။

လှောင်အိမ်ကြီးထဲမှာ တော့...

နီရဲနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းနဲ့ အဖြူရောင် သားမွေး ဝတ်ထားတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ဟာ သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေပါတယ်။ အနီရောင် မြွေကြီးဟာ သွားရေတွေ ကျလာပါတော့တယ်။ သူဟာ ဒီလူငယ် အသွင်အပြင်ကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ဘယ်လောက် အရသာ ရှိမယ်ဆိုတာကို သူ့အတွေ့အကြုံအရ သိလိုက်ပါတယ်။

***

Chapter 2 (mercy)

စာစဉ် ၂

အခန်း 2 (ခွင့်လွှတ်ပါ)

နင် အဝေးနားက မြွေကြီးကို ကြည့်ပြီး တီးတိုး ရေရွတ်လိုက်တယ်။

"ဒီမြွေကြီး တစ်ကိုယ်လုံးဟာ သွေးရောင် ဖြစ်နေပေမဲ့ သူ့ရင်အုပ် နားက အကြေးခွံတွေဟာ တောက်ပတဲ့ ငွေရောင် ရှိနေပြီးတော့ မျက်လုံး ၂လုံးက အနီရောင် တောက်ပနေတယ်... အိုး... သူ့မှာ လက် သည်း ၂ဖက်လည်း ရှိနေတာပဲ"

ရွီး... ရွီး... ရွီး....

မြွေကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်း ရွေ့ လာပြီးတော့ နင်ကို ပါးပြင်းထောင်ပြီး စိုက်ကြည့်နေတယ်။ သူ့ရဲ့ မွေးရာပါ ခေါင်းမာတတ်မှုက ဒီ သူ့ရှေ့က လူငယ်ကို ဂရုစိုက်စရာ တစ်ခု အနေနဲ့ မမြင်မိစေဘူး။ သူ့အတွေ့အကြုံအရ ဒီလို မျိုးနွယ်စုတွေက လူငယ်တွေ အကုန်လုံးဟာ အရမ်းကို အားနည်းကြတယ်။ ဒီနေရာဟာ ဂျိကလန်ရဲ့ နယ်မြေ ဖြစ်ပေမဲ့ ဒီလူငယ်ဟာ ဒီလောက် အစွမ်းထက်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး...။

နင် တစ်ချက် ရယ်မောလိုက်တယ်။

သူ့အသက် တစ်ချက် ရှူထုတ်လိုက်တာ ဒီရှူထုတ်လိုက်တဲ့ စွမ်းအင်

ကို အငွေ့တန်းအနေနဲ့ သာမန်မျက်စိနဲ့ တောင် တွေ့လိုက်ရတယ်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ် အနည်းငယ် နီသွားပြီးတော့ အရမ်းကို အစွမ်းထက်တဲ့ အငွေ့အသက်တွေ သူ့ကိုယ်ကနေ ထွက်လာတယ်။ ဒါကိုတွေ့တော့ အဝေးမှာ ရှိနေတဲ့ မြွေကြီး အံ့ဩသွားတယ်။ သူ့ရှေ့မှာ ရှိနေတဲ့ လူငယ်ဟာ ရုတ်တရက် သူ့ထက် အဆင့်မနိမ့်တဲ့ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အငွေ့အသက်တွေ ထွက်လာတာကို သူ မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားတယ်။

"ငါဒီတလော မိုးရေစက် ဓားသိုင်ကို သေချာ မလေ့ကျင့်ဖြစ်ဘူး၊ အခုတော့ မင်းနဲ့ လေ့ကျင့်ရမယ်"

နင်ဟာ ရုတ်တရက် အရှေ့မီတာ အကွာအဝေး တော်တော် များများကို ပြေးသွားပြီးတော့ လက်ထဲကဓားနဲ့ လျှပ်စီးလက်လိုက်သလို မြွေကြီးကို ထိုးလိုက်တယ်။ မြွေကြီးကလည်း သူ့လက်သည်းကြီး နှစ်ဖက်နဲ့ လခြမ်းကွေးလို တစ်ချက် ဝိုက်ဆွဲပြီး ပြန် တိုက်ခိုက်လိုက်တယ်။

ရွပ်...ရွပ်...ရွပ်...

ဓားရောင်တွေဟာ ရာနဲ့ ချီအောင် လက်သွားပြီးတော့ တစ်ချက်ပြီး တစ်ချက် အနီရောင် မြွေကြီးဆီကို ဦးတည် တိုးဝင်သွားတယ်။ မြွေကြီးဟာ အရေးကြီးတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတွေကို ဦးတည်လာတဲ့ ဓားချက် ဥချက်ပဲ ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့တယ်။ ကျန်တဲ့ ဓားချက်တွေကိုတော့ ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ခဲ့တယ်။ သူ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဖြူရောင် အစက်တွေ ပေါ်လာတာကြောင့် မြွေကြီးဟာ ဒီလူငယ်ရဲ့ အစွမ်း ဘယ်လောက်ထက်မလဲကို သဘောပေါက်သွားတယ်။

ဂူး..

ထူးခြားတဲ့ အသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာတယ်။ ဒီအသံဟာ နင်ရဲ့ ဓားချက်က လေကိုခွဲပြီးတော့ မြွေကြီးရဲ့ ရင်ဝကို တိုးဝင်သွားတဲ့ အသံပါ။ ဒီ

ဓားချက်ဟာ မြွေကြီးရဲ့ ရင်ဘတ်မှာ ဂြိုဟ်လောက် ကျယ်တဲ့ ဓားဒဏ် ရာကြီးကို ပေါ်လာစေတယ်။ ဒီဒဏ်ရာဟာ မြွေကြီးရဲ့ အကြေးခွံကို ခွဲသွားပြီးတော့ အတွင်းက မာဆယ်တွေပါ ပြတ်ထွက်ကုန်တယ်။ သွေး တွေဟာ ဒဏ်ရာကနေ ဖြာကျလာတယ်။

Roarrrr....

မြွေကြီးဟာ အလွန်မင်း ထိတ်လန့်သွားတယ်။ သူ့ရှေ့က ဒီလူငယ်က ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် အစွမ်းထက် နေရတာပါလိမ့်။

***

နင်ဟာ တစ်ချိန်တုန်းက လစားမြွေခွေးကြီးနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ တဲ့ အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့ လူငယ်လေးတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ဘူးလေ။ သူ့တစ်ဘဝလုံး မွန်းစတားတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ခဲ့လို့ အတွေ့အကြုံတွေ အများကြီး ရှိနေပြီ။ အခု လောလောဆယ်တောင် သူ့အစွမ်း တစ်ဝက်ပဲ ထုတ်သုံးထားရသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရိပ်မဲ့ ခြေသိုင်းနဲ့ မိုးရေစက် ဓား သိုင်းရဲ့ နက်နဲလွန်းတဲ့ အစွမ်းတွေကြောင့် သူ့မှာ အရေးနိမ့်စရာ မရှိ သေးဘူး။

နင်ဟာ ပထမဆုံး "အဆက်မပြတ် မိုးရေ" ဓားသိုင်းကို အသုံးပြုခဲ့ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီဟာက မြွေကြီးအပေါ် သိပ်ပြီးတော့ မထိရောက်ဘူး။

နောက်တော့ နင်ဟာ အရမ်းကို အစွမ်းထက်တဲ့ သတ်ဖြတ်မှု ပြင်းထန်တဲ့ "မိုးရေမျဉ်းကြောင်း" ဓားသိုင်းကို သုံးခဲ့တယ်။ ဒီဓားကွက်ဟာ မြွေကြီးရဲ့ ရင်ဝမှာ ကြီးမားတဲ့ ဒဏ်ရာကြီးကို ဖြစ်စေခဲ့တယ်။

နောက်တော့ နင်ဟာ "မိုးရေစက်က ကျောက်တုံးကို ဖောက်ထွက်" အကွက်ကို အသုံးပြုခဲ့တယ်။

ဆက်ပြီးတော့ နင်ဟာ မြွေကြီးရဲ့ တန်ပြန် တိုက်ခိုက်မှုတွေကို "အလျဉ်မပြတ် စမ်းချောင်းငယ်" အကွက်နဲ့ ခုခံ ကာကွယ်ခဲ့တယ်။

မိုးရေစက် ဓားသိုင်းမှာ သိုင်ကွက်ကြီး ငြက်ကွက်ရှိတယ်။

ဒီ သိုင်းကွက်တွေက "အဆက်မပြတ် မိုးရေ" ၊ "လေပြင်း ကန့်လန့် ကာ"၊ "ရေပက်မဝင်"၊ "မိုးရေမျဉ်းကြောင်း"၊ "မပျက်စီးသော ရေစီးကြောင်း"၊ "ခွင့်လွတ်ခြင်းမဲ့ ရေစီး" နဲ့ "အလျဉ်မပြတ် စမ်းချောင်း ငယ်" အကွက်တွေပါပဲ။

တချို့ အကွက်တွေက ကာကွယ်တဲ့ အကွက်တွေ ဖြစ်ပြီးတော့ တချို့ ကတော့ တိုက်ခိုက်တဲ့ အကွက်တွေ ဖြစ်တယ်။

တိုက်ခိုက်တဲ့ အကွက်တွေမှာ တောင် ခုခံကာကွယ်မှုရဲ့ သဘောသဘာဝတွေ ပါဝင်နေတယ်။ ဒီလို နက်နဲလှတဲ့ ဓားသိုင်းဟာ နင်ကို အံ့ဩမှု ဖြစ်စေပြီး သူ သက်ပြင်းချမိတယ်။ သူဟာ ဒီ ဓားသိုင်းကို ကျွမ်းကျင်တဲ့ အဆင့်တောင် မရောက်သေးဘူးလေ။ နှစ်ပေါင်းများစွာက အောင်မြင်သွားတဲ့ သူ့အဖေတောင် ဒီဓားသိုင်းဟာ နားလည်မှု ပိုနက်ရှိုင်းလေလေ ဓားသိုင်းရဲ့ နယ်ပယ်ဟာ ပိုပြီး ကျယ်ပြန့်လေလေလို့ ပြောခဲ့တယ်။

"ဒီဓားသိုင်းဟာ အဆုံးမရှိတဲ့ စီးဆင်းခြင်းပဲ၊ တားမြစ်ထားခြင်း မရှိဘူး၊ လွတ်လပ်စွာ စိတ်ကူးအတိုင်း တိုက်ခိုက်နိုင်တယ်"

ဒီလို ဖင်းဂျေသွေးပါတဲ့ မွန်းစတားကြီးကို ဆက်တိုက် တိုက်ခိုက်လာတာမှာ နင်ဟာ ဓားသိုင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဉာဏ်အလင်းတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပွင့်လာခဲ့တယ်။

ဒါပေမဲ့ မြွေကြီးကတော့ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲလာတယ်။

သူဟာ ဒီလူငယ်ဟာ သူ့ကို ဓားသိုင်းကျင့်ဖို့ အသုံးချနေမှန်း သိသွားတယ်။ သူ့ကိုယ်မှာ ဒဏ်ရာတွေ အများကြီး ရနေပေမဲ့ ဘယ်ဟာမှ အသက် အန္တရာယ် မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရှေ့က လူငယ်ဟာ ဒဏ်ရာနည်းနည်းပဲ ရထားပြီး ရထားတဲ့ ဒဏ်ရာတွေက မျက်စိတစ်မှတ် အတွင်းမှာ ပြန်ကောင်းသွားတယ်။ သူ့ရှေ့က လူငယ်ဟာ အလွန် ကြောက်စရာကောင်းမှန်း သူ သဘောပေါက်သွားတယ်။ သူဟာ ဒီလူငယ်ရဲ့ လက်မှာ သေရမှာကို အလွန် ထိတ်လန့်လာတယ်။

ဒါပေမဲ့ သူသေရရင်တောင် သူ့ရဲ့ မွေးရာပါ ခေါင်းမာမှုနဲ့ မာနက ဒီလိုမျိုး ကစားခံရပြီး သေတာကို လက်မခံနိုင်ဘူး။

Roarrrr...

မြွေကြီးဟာ မြွေကြီး တုန်ခါသွားတဲ့ အထိ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်လိုက်တယ်။ သူဟာ သေရမှာ ကို သိသွားလို့ လက်မခံနိုင်တဲ့ အတွက် အလွန်ကို ဒေါသထွက်လာတယ်။

***

သူ မာန်ဖီသံဟာ လေထုကိုတောင်မှ အက်ကွဲ သွားစေခဲ့တယ်။

ဂျိကလန်ရဲ့ အတွင်းစည်းက ကောင်းကင်ယံထက်မှာ တိမ်တိုက်တွေ အများကြီး အုံ့ဆိုင်းနေတယ်။ တိမ်တိုက်တစ်ခုထဲမှာ တော့ တောင်ပုံနက်နဲ့ မြွေကြီး ရှိနေတယ်။

Roarrrr...

ဒီ မာန်ဖီသံဟာ ကောင်းကင်ယံအထိကို ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ တော်တော် အားပျော့နေပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ serpentwing ကြီးဟာ အရမ်းကို စူးရှတဲ့ အာရုံရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီအသံဟာ သူ့အတွက် အရမ်းကို ရင်းနှီးနေတယ်။

"ဒါ ငါ့သားလေး၊ အမြီးနီလေး"

Serpentwing မြွေမိစ္ဆာကြီးဟာ သေချာ သွားခဲ့ပါပြီ။ သူဟာ အတွင်းပိုင်းမြို့တော်ကို သေချာ ရှာဖွေနေခဲ့တာ။ သူဟာ ကီလိုမီတာ တော်တော် အဝေးက လှောင်အိမ်လို့ ခေါ်တဲ့ အဆောက်အဦကို သေချာ မြင်ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မြူနှင်းတွေနဲ့ လှောင်အိမ်ထက်က သံကြိုးတွေရယ်ကြောင့် သူဟာ ဒီလှောင်အိမ်ဟာ ဘာမှန်း သေချာ မပြောနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ သိပ်မကြာခင်လေးကပဲ

***

ဒီအသံကို ကြားလိုက်ရတဲ့ အခါမှာ အသံဟာ လှောင်အိမ်ရှိတဲ့ နေရာကနေ ထွက်လာမှန်း သိလိုက်တယ်။

"အဲဒီ နေရာပဲ..."

Serpentwing မြွေမိစ္ဆာကြီးဟာ တိမ်တွေ မြူနှင်းတွေနဲ့ ကိုယ်ယောင်ဖျောက်ပြီး တစ်ဟု န်ထိုး ပြေးဆင်းသွားတယ်။

လှောင်အိမ်ထဲမှာ တော့...

နင်ဟာ အနီရောင် မြွေဆီကနေ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ အော်ဟစ်သံကို နားထောင်ပြီး ဒီမြွေဘယ်လို ခံစားနေရလဲဆိုတာ သူသိသွားတယ်။ သူ့လက်ထဲမှာ ဓားတစ်ချောင်း ပေါ်လာပြီ...

"မင်းက သေဖို့ တောင်းပန်နေတာဆိုတော့... ကဲ သေလိုက်ပါတော့..."

ချုပ်...

နင်ဟာ ချက်ချင်းပဲ လေပြင်းလို အရှိန်နဲ့ အနီရောင် မြွေကြီးဆီ ဦးတည် တိုးဝင်သွားတယ်...

ဓားရောင် တစ်ချက် လက်သွားတယ်။

ဓားသိုင်း ၂မျိုး...

[Thunderflame Sword] – Thunderflash Flint! Blazing Thunderclap!

[Raindrop Sutra] – Merciless Waterflow! Raindrop Pierces Rocks!

ချုပ်...

မြွေကြီးရဲ့ အနီရောင် မျက်လုံးတွေ တဖြည်းဖြည်း အရောင်တွေ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။ မြွေကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းမှာ တော့ သူ့ဦးခေါင်းခွံကို ပါ ဖောက်ထွက်သွားတဲ့ အပေါက်တစ်ပေါက် ရှိနေတယ်။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ မြေကြီးပေါ်က ရွံ့ညွန်ထဲကို ဗုန်းဗုန်းလဲကျသွားတယ်။ မြေကြီးမှာ သွေးတွေ အိုင်ထွန်းသွားတယ်။

အင်း...

နင်ဟာ မြေကြီးရဲ့ ကိုယ်ပေါ်က ဒဏ်ရာကို သေချာ လေ့လာလိုက်တယ်။ သူ့ဓားသိုင်း ဘယ်လောက်တောင် အစွမ်းထက် နေလဲဆိုတာကို လေ့လာတာပါ။

"Blazing thunder clap အကွက်ဟာ အရမ်းကို အစွမ်းထက်တာပဲ၊ ဒီဓားသိုင်းဟာ မြေကြီးရဲ့ ရင်အုံမှာ အပေါက်ကြီးကို ဖြစ်စေရုံတင် မကဘူး မြေကြီးကိုတောင် နှစ်ခြမ်းနီးပါး ခြမ်းလိုက်နိုင်တယ်"

သူ့ဆက်ပြီးတော့ လေ့လာလိုက်တယ်။

"merciless waterflow and thunderflash flint သိုင်းကွက် ၂ခုလုံးဟာ မြန်ဆန်တယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံး တစ်လုံးတည်းနဲ့ အနှစ်သာရကို သိနိုင်တယ်။ merciless waterflow ဟာ အရမ်းမြန်ပြီးတော့ ခန့်မှန်းလို့ မရနိုင်အောင် နက်နဲပြီး thunderflash flint ကတော့ မြန်ဆန်ပြီး ပေါက်ကွဲမှု ပြင်းထန်တယ်"

"raindrop pierce rocks အကွက်ကတော့ အရမ်းကို ဖောက်ထွက်နိုင်စွမ်း မြင့်မားပြီးတော့ မြေကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းခွံကိုတောင် ဖောက်ထွက်သွားနိုင်တယ်"

နင် ခေါင်းညိတ်ပြီး ရေရွတ်လိုက်မိတယ်။

လှောင်အိမ်ပေါ်က ကောင်းကင်ကနေပြီးတော့ အရမ်းကြီးမားတဲ့ သတ္တဝါကြီးဟာ တိမ်တိုက်တွေနဲ့ ဆင်းသက်လာတယ်။ Serpentwing နဲ့ သူ့သား အမြီးနီကို နှိုင်းယှဉ်လိုက်ရင် အမြီးနီဟာ ဝါလုံးသာသာ အရွယ်ပဲ

ရှိတော့တယ်၊ serpentwing ရဲ့ နီရဲနေတဲ့ မျက်လုံးကြီးဟာ လှောင်အိမ်
ထဲက အဖြစ်အပျက်တွေကို အစအဆုံး တွေ့လိုက်ရတယ်၊ သူဟာ သွေး
အိုင်ထဲ လဲကျနေတဲ့ မြွေကြီးကို မြင်လိုက်ရတော့ သူ အရမ်း ဒေါသတွေ
ထွက်သွားတယ်၊ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး မီးတောက်လောင်သလို ခံစားလိုက်ရ
တယ်။

"ငါ့သားလေး..."

"လူသား ငါ့သားလေး သေသွားတဲ့ အတွက် မင်း ပြန်ပေးဆပ်ရမယ်"

ဖန်း...

လှောင်အိမ် အပြင်ဘက်ကနေ စွမ်းအင် လှိုင်းကို အာရုံရလိုက်လို့ န
င် မော့ကြည့် လိုက်မိတယ်။

"ဘာပါလိမ့်"

နင်ဟာ ကောင်းကင်ထက်မှာ တောင်ပံကြီးနဲ့ မြွေကြီးက သူ့ကို
စိုက်ကြည့်နေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်၊ ဒီ သတ္တဝါကြီးက သူ့ဆီကို ဦးတ
ည်ပြီးတော့ တစ်ဟု န်ထိုး တိုးဝင်လာနေတယ်၊ သူ့တောင်ပံ တစ်ဖက်
ဟာ လှောင်အိမ်ထက်တောင် ကြီးသေးတယ်။

မြွေကြီးဟာ သတ်ဖြတ်ချင်စိတ်တွေ အရမ်း ပြင်းထန်နေတယ်၊ နင်
ထိတ်လန့်သွားတယ်၊ ဒီသတ္တဝါကြီးက သူ့ဆီကို ဦးတည်ပြီး လာနေတာ။

"မကောင်းဘူး ပြေး...."

နင် ချက်ချင်းပဲ ထွက်ပြေးဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ သူ့လှောင်အိမ်ထဲက တံခါးတွေက ပိတ်ထားတာကို သူ သတိ
ရသွားတယ်၊ ပြောရရင် တိုက်ပွဲတိုက်နေတုန်းမှာ လှောင်အိမ်တံခါးတွေ

ဟာ ထွက်ပြေးလို့ မရအောင် သေချာ ပိတ်ထားတယ်။ တိုက်ပွဲမှာ အနိုင် ရမှ သာ လှောင်အိမ်တံခါးဖွင့်ဖို့ ပြန်အမိန့်ပေးမှ ဖွင့်ပေးမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါ ပေမဲ့ သူက တိုက်ပွဲပြီးတော့ မြွေကြီးကို လေ့လာနေလို့ အမိန့်ပေးဖို့ မေ့ သွားခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ ဂျီနင်ရဲ့ တိုက်ပွဲတိုင်းမှာ တခြားလူတွေကို ကြည့်ခွင့်မရ အောင် တားမြစ်ထားတယ်။ သူ့အဖေတစ်ယောက်ပဲ သူ့တိုက်ပွဲကို ကြည့် ခွင့် ရှိတယ်။

ပြောရမယ်ဆိုရင် သူ့ရဲ့ အစွမ်းအမှန်ဟာ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ဖြစ်တယ်လေ။ ဥပမာ အနေနဲ့ သူဟာ ဓား ၂လက် ကို တစ်ပြိုင်တည်း အသုံးပြု နိုင်တာမျိုး ဒါမှ မဟုတ် ဟိုတျန်အဆင့် ဂေါ့ သတ္တဝါကို သာမန် လက်နက် အသုံးပြုပြီး သတ်ဖြတ်ခဲ့တာကို အပြင်လူတွေက ရတနာဓားနဲ့ သတ် လိုက်တယ်ဆိုပြီး သိကြတာမျိုးတွေပေါ့။

ရွမ်း... ရွမ်း...

နင်ဟာ သူ့ ဓား ၂လက်ကို လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီးတော့ ဒက်နေ့ darknort h ဓား ၂ချောင်းကို ထုတ်လိုက်တယ်။

ပျက်စီးစမ်း...

နင်ဟာ အစွမ်းကုန် သုံးပြီးတော့ သူ့အပေါ်မှာ ရှိတဲ့ သံကြိုးကြီးတွေ ကို ခုတ်ဖြတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ရင်ခေါင်းသံနဲ့ အတွင်းအားထည့်ပြီး တော့ အော်လိုက်တယ်။

"အဖေ ..."

အသံဟာ ပဲ့တင်သံတွေ ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အသံရဲ့ အလျင် ဟာ serpentwing မြွေမိစ္ဆာကြီးရဲ့ ဆင်းသက်လာတဲ့ အမြန်နှုန်းထက် န

ညည်းနည်း နှေးနေတယ်...

ထန်း... ထန်း... ထန်း ...

နင်ရဲ့ darknorth ဒက်နေ့ဓားနဲ့ သံကြိုးကြီးတွေကို အဆက်မပြတ် ခုတ်ထစ် ပစ်လိုက်တယ်။ သူကအဖေက တစ်ခါပြောဖူးသလို သူသာ အနီရောင် ကောင်းကင်ကိုးဆင့် အစွမ်းနဲ့ သူ့ရဲ့ ခွန်အားတွေ အကုန်လုံးကို ပေါင်းစပ်လိုက်ရင် ဒီသံကြိုးတွေကို ဖြတ်နိုင်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ သံပိုက် ကွန်ဟာ သံကြိုးတွေ အများကြီး ပါတဲ့ အတွက် သံကြိုးတွေက လွတ်အောင် သူဟာ အသက် ၁၀ခါ ရှူချိန်တော့ လိုအပ်တယ်။

ဒါပေမဲ့ နင်မှာ အခု အင်မတန် ထက်တဲ့ ဒက်နေ့ ဓားတွေ ရှိနေပြီ။

ထန်း... ထန်း... ထန်း ...

ကြိုးတွေသာ တစ်ကြိုးပြီး တစ်ကြိုး ပြတ်ကုန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လွတ်ဖို့ ပိတ်နေတဲ့ သံကြိုးတွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်။ သူ့အတွက် အသက် ၁ ခါ ရှူချိန်လောက် လိုအပ်တယ်။

အသက် တစ်ခါရှူချိန်...

ကြောက်မက်ဖွယ် သတ္တဝါကြီးဟာ စက္ကန့်မခြား သူ့ဆီ ရောက်တော့ မှာ ...

သူဟာ သံကြိုးတွေကို ခုတ်နေရင်းနဲ့ သူ့မှာ အချိန် မရှိတော့တာ နားလည်သွားတယ်။ အကြေးခွံတွေနဲ့ တောင်ပံကြီးဟာ လေကိုခွင်းပြီးတော့ သံပိုက်ကွန်ကို တစ်ချက် ရိုက်လိုက်တယ်။ ဒီ သံကြိုးတွေဟာ နင်အတွက်တော့ မာကျောနေသေးပေမဲ့ အနှစ် ၁၀၀၀ မိစ္ဆာကြီး အတွက်တော့ ဖော့ကြိုးတွေလိုပါပဲ။ ကြိုးပြတ်သံတွေဟာ ဆူညံသွားတယ်။ ဒီတောင်ပံကြီးဟာ နင်ဆီကို ဆက်ပြီးတော့ ဦးတည်လာနေတယ်။

"ငါ့သား အသက်အတွက် မင်းအသက် ပြန်ပေးဆပ်ရမယ်"

Serpent wing က နင်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

ဝှစ်...

နင်ဟာ ဓား ၂လက်ကို လက်မှာ ကိုင်ပြီးတော့ ရှောင်လိုက်တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ဓား ၂လက်လုံးနဲ့ ဓားသိုင်တစ်ကွက်ကို အတူတူ ထုတ်လိုက်တယ်။ "အဆုံးမရှိ ရေစီးငယ်" သူ့ဓားရောင် တစ်ချက် လက်သွားပြီးတော့ ဝင်ရောက်လာတဲ့ တောင်ပံကို ရင်ဆိုင်လိုက်တယ်။

ဓားချက်တွေတစ်ချက်ပြီး တစ်ချက် ထပ်သွားပြီးတော့ အဆုံးမရှိတဲ့ ဓားပိုက်ကွန် အသွင် ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ဒီဓားသိုင်းဟာ တစ်ဖက်ရန်သူရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကို ပိုးချည်မျှင်တွေ အထပ်ထပ် ရစ်ပတ်ထားလိုက်သလို အနည်းငယ် တုံ့ဆိုင်းသွားစေတယ်။

သူဟာ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပဲ ဓားချက် ၁၀ချက်လောက် တိုက်ခိုက်လိုက်တယ်။

ဖန်း...

အကြေးခွံနဲ့ တောင်ပံကြီးဟာ နင်ရဲ့ ဒက်နေ့ ဓား ၂လက် ပေါ်ကို ကျ လာပြီးတော့ နင်ရဲ့ လက်မောင်းမှာ ရှိတဲ့ အရိုးတွေကိုပါ တစ်စစီ ကျိုးကြေ သွားစေခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ တောင်ပံက အသွားတွေဟာ ရှောင်လိုက်တဲ့ နင်နောက်ကို ဆက်လိုက် လာပြီးတော့ နင်ရဲ့ ရွှေ့ကြယ် ဝတ်စုံကိုတောင် ဖြတ်သွားတယ်။

ဖုန်း...

သွေးတွေ ပန်းထွက် လာပြီးတော့ သူ့ဘယ်ဘက်လက်ဟာ ဒက်နေ့ ဓားကို ကိုင်ထားရဲ့ နဲ့ လွင့်ထွက်သွားတယ်။ နင်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ရေနေ

က် သံနံရံကို အထိကို လွင့်စဉ်သွားပြီးတော့ နံရံမှာ လူပုံစံ အချိုင့်လေး ပေါ်လာတယ်။ နင်ဟာ အဆက်မပြတ် သွေးအန်လာတယ်။

ဟူး...

Serpent wing ဟာ သူ့တောင်ပံကြီးနဲ့ နောက်တစ်ခါ ထပ်တိုက်ခိုက် ဖို့ ရွယ်လိုက်တယ်။

"ဒါဟာ အချိန်ကောင်းပဲ"

လက်တစ်ဖက်ပဲ ရှိတော့တဲ့ နင်ဟာ အံကို တင်းတင်းကြိတ်ပြီးတော့ တစ်ပိုင်းတစ်စ ပျက်စီးနေတဲ့ လှောင်အိမ်ကနေ နံကောင်လိုမျိုး ခုန်ထွက်လိုက်တယ်။ အရိပ်မဲ့ခြေသိုင်း... သူဟာ ဒီ ခြေသိုင်းကို အစွမ်းကုန် အသုံးချပြီးတော့ အနီရောင် အလင်းတန်းတစ်ခုလို ဖြစ်သွားပြီး အပြင်ကို ရောက်သွားတယ်။

"သေစမ်း"

ဓားသွားလို လေလှိုင်းတွေဟာ တိုက်ခိုက်လာတယ်။

နင်ဟာ နောက်ကို ကြည့်လိုက်တော့ အရမ်းကို ကြီးမားတဲ့ အမည်းရောင် အရာဝတ္ထု တစ်ခုက သူ့ဆီကို ဝင်လာတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒီအရာဟာ serpent wing ရဲ့ အမြီးကြီးပါပဲ။ ဒီ အမြီးရိုက်ချက်ဟာ တောင်ပံနဲ့ ရိုက်ချက်ထက် ပိုပြီးတော့ မြန်ဆန်ပြီးတော့ ပိုပြီး ပြင်းထန်တယ်။ အမြီးဖြတ်သန်းလာတဲ့ လေထုတောင် ပေါက်ကွဲလာခဲ့ပြီးတော့ နဂါးနန်းတော်ဟာ တစ်စစီ ပြိုကျလာတယ်။

အမြီးကြီးဟာ နင်ကို ဖုံးလွှမ်းသွားတယ်။ နင်ရဲ့ အခုလက်ရှိ အမြန်နှုန်းနဲ့ ဆိုရင် ဒီအမြီးကို သူဘယ်လိုမှ လွတ်အောင် မရှောင်တိမ်းနိုင်ဘူး။

"ငါသေပြီ"

***